

JÁSZ ATTILA

Üdvözlőlapok

(egyszarvú)

Egy távoli ismerősnek

*Lábnymok a hóban. Leginkább
önmagamhoz vezetnek vissza.
Ceruzával írok mostanában és
látszólagos összefüggések nélkül
élek. Mióta nekiütöttem a tél
falának. Nem hittem volna, hogy
ilyen lehetséges. Hogy éveinkkel
együtt elveszíthetjük kedvenc
álmainkat is. Az aranyszörű egy-
szarvúakról. Noha, te valamiért,
rendszeresen szarvasoknak
nevezed őket. Tehát nem vagy
szűz. Mindegy végül is. A valóság
és a fantázia árnyékhatárán egyen-
súlyozunk folyton. Ami nem baj,
csak legalább álmaink maradjanak
színesek. Néhány évtized erejéig.
Aztán úgyis mindent színesben
látunk majd.*

(fátyoldal)

Fehér Sólyom születésnapjára

*Az ember szemén kicsi fátyol ül,
mert nem akarja látni
legbelül
azt, ami.*

*Az ember szívén kicsi fátyol ül,
mert nem akarja tudni,
mi van
legbelül.*

*Az ember fülén kicsi fátyol ül,
mert nem szívesen hallja,
mi lesz
legvégül.*

*Oda a pici szem, szívo, száj, fül,
de ettől még minden
működik
remekül.*

(mese)

Cserba Gyuri név- és születésnapjára

*Hova lettek meséinkből a királyok,
királynők, Szent Györgyök, lovagok,
lábukhoz kutyaként kuporodó
sárkánygyíkkal? Talán a milliomos
negyedekbe és a kereskedelmi
csatornák reklámperceibe menekültek
álnéven és új arccal. De nem lepődünk
meg, éppen ott keressük őket. Vagy
egészen pontosan, be kell látnunk,
hogymi számítottuk őket oda a kép-
zeletünkből. És miközben roppant
felnőttnek képzeljük magunkat,
mégis egyre kevésbé hisszük el,
hogyma királyok, királynők, lovagok,
Szent Györgyök és sárkányok is
meghalnak, s hogyma talán majd mi
magunk is egyszer mesévé válunk.*

KOSZTOLÁNYI DEZSŐ

Ha negyvenéves...

*Ha negyvenéves elmúltál, egy éjjel
egyszer fölébredsz, és aztán sokáig
nem bírsz aludni. Nézed a szobádat
ott a sötétben. Lassan eltűnődöl
ezen-azon. Fekszel, nyitott szemekkel,
mint majd a sírban. Ez a forduló az,
mikor az életed új útra tér.
Csodálkozol, hogyma föld és csillagok közt
éltél. Eszedbe jut egy semmiség is.
Babrálsz vele. Megúnod és elejted.
Olykor egy-egy zajt hallasz kiinn az utcán.
Minden zajról tudod, hogyma mit jelent.
Még bús se vagy. Csak józan és figyelmes.
Majdnem nyugodt. Egyszerre fölsóhajtasz.
A fal felé fordulsz. Megint elalszol.*